

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل

۲۷ دسمبر ۲۰۱۷

اخراج "عطاء" از قدرت، کدام زخم چرکینی را آشکار ساخت؟

۲

- ۱- "غنی" در سیاست های تفرقه افکنانه اش موفق بوده، با هر چال و نیرنگی که به کار برده، قادر شد ضمن آن که انشعابی را بر "جمعیت اسلامی" تحمیل نماید، "عبدالله" را نیز از پشتوانه لازم آن محروم ساخته، با در نظر داشت آن که "محقق" را با خریدن "خلیلی" و "دانش" تجرید نموده معاون اول "عبدالله" را نیز از طریق همکاری با "گلبدین" در جنگال خود دارد، دیر یا زود حد اکثر الی انتخابات آینده به عمر حکومت "وحشت ملی" خاتمه می دهد.
- ۲- "جمعیت اسلامی" که تا حال یعنی در جریان حدود ۴ دهه بدون کدام مرکزیت دموکراتیک، خلاف تمام جریانات سیاسی چپ و راست توانسته بود، پیک مرگ انشعاب را از خود براند، سرانجام در مقابل توطئه گریهای "باند ارگ" و انشعاب زانو زده، بخشهایی از آن در تقابل با بخش های دیگر آن قرار گرفته اند.
- ۳- تا جایی که از ترکیب سنی افراد و تجمع آن ها در جناح ها بر می آید، شواهد نشان می دهد، که اختلافات فعلی در درون "جمعیت" هرچند بعد از تقابل "عبدالله" و "عطاء" حدت یافته، مگر ریشه در سهم خواهی نسل های بعدی جمعیت در مقابل رهبران کهن سال آن که به نحوی بر کوه هایی از پول لم داده اند، نیز می باشد. به عبارت دیگر انشعاب "جمعیت" نه مبنای قومی دارد و نه هم مبنای سیاسی و یا اعتقادی، بلکه سهم خواهی نسل دوم از قدرت و ثروت جمع شده نزد نسل اول می باشد.
- ۴- اعلام حمایت شورا های ولایتی زابل، قندهار و مشرقی که همه متشکل از فوسیل های جهادی اند از "عطاء" بیانگر آن است که فوسیل های جهادی معنای سیاست های "باند ارگ" را که عمدتاً از جانب تکنوکراتها نمایندگی می شود، درست فهمیده علیه آن صف آرائی می نمایند. صف آرائی که احتمال اشتعال شعله های جنگ در آن منتفی نیست.
- ۵- هرچند تا حال اشغالگران چنین وانمود نموده اند که گویا حاضراند در دفاع از تکنوکراتها بایستند، مگر حوادث بعدی نشان خواهد که آیا آنها آمادگی دارند، به خاطر دفاع از چند تکنوکرات بی پشتوانه و دست خالی، در تقابل با فوسیل های جهادی که من بعد از جانب قدرت های منطقه و جهانی نیز حمایت خواهند شد، بایستند و یا عطای تکنوکراتها را به لقای شان بخشیده، با تماشای رقص مرگ تنی چند از آنها، جهت تحقق اهداف ستراتیژیک منطقه ئی شان دوباره عقد اخوت با فوسیل های جهادی منعقد می نمایند.

۶- هرچند تا اکنون، طالب در زمینه ابراز نظری ننموده مگر در صورتی که ادعا ها مبنی بر ارتباط طالب با روسیه و ایران درست باشد، باید منتظر شد و دید که فوسیل های جهادی در تقابل با تکنوکراتها، چگونه به پایبوس طالب شتافته، تمام آنها متحدانه علیه تکنوکراتها صف خواهند بست.

در هر صورت جریان حوادث نشان می دهد، که کمترین بی توجهی به سیاست تجرید طرف مقابل از هر دو طرف، فضائی را به وجود خواهد آورد که به گفتهٔ وطنداران "صدای خر به خاوندش نرسد"

دیده شود چه می شود!!